

binnenkijken.

Van het kookeiland tot de schilderijen aan de muur: alles is zelfgemaakt. 'Schilderen is mijn yoga. Ik baseer me het liefst op foto's van landschappen. Ik heb een jaar in Montana gewoond en heb soms nog heimwee naar de uitgestrekte en woeste natuur.'

Gezwicht voor het licht

Het was liefde op het eerste gezicht tussen architecte Heidi Veeckmans en deze loft in een Antwerps fabriekspand. Met slimme interieurhacks bouwde ze het casco pand eigenhandig om tot een zonovergoten tweepersonenparadijsje. 'Ik word nog elke dag goedgezind als ik 's morgens de gordijnen opendoe.'

tekst TINE ZWAENEPOEL beeld LUC ROYMANS

binnenkijken.

Het interieur is een gezellige mix van huiselijke warmte en industriële toetsen. Heidi koos bewust voor aardse kleuren en organische materialen om de grijze gietvloer en de ruwe plafonds te verzachten. Het terras is Heidi's favoriete plek. De lage opbergkastjes onder het raam doen ook dienst als venster- of zitbank. Achter de glazen wand bevindt zich het domein van dochter Emylou (5).

Heidi: 'Na Emylou's geboorte heb ik mijn schildersatelier omgebouwd tot een speel- en slaaphoek. Haar bed zit verstopt in een alkoof. Naast en onder het slaapplatform zit extra kastruimte verborgen.'

binnenkijken.

De woonruimte loopt over in Heidi's halfopen slaapkamer. In het achterste gedeelte van de loft bouwde ze drie houten volumes, met links en rechts de slaapkamers en in het midden een badkamer. In de badkamer van OSB voorzag Heidi vier lange, smalle ramen om het daglicht door te laten via de slaapkamer.

Ze worden alsmat zeldzamer, de plekjes waar de stadsdrukke van je afglijdt zodra je er een voet binnenzet. Dat gevoel van rust en sereniteit overviel architecte Heidi Veeckmans toen ze in 2014 een casco loft in een gerenoveerd fabriekspand achter de voormalige Zuidervelodroom in Antwerpen ging bezichtigen. De lege doos van tien meter op tien had massa's potentieel, met betonnen zuilen en ruwe plafonds die voor de industriële vibe zorgden. Toch was het de bijzondere lichtinval die de doorslag gaf. Heidi: "De ruimte leek op te lichten toen ik hier binnenkwam, het was zo inspirerend. Ik had onmiddellijk een indeling in mijn hoofd, met het ritme van de zon als leidraad. Ik word nog elke dag goedgezind als ik 's morgens de gordijnen opendoe."

Om het open loftgevoel te bewaren, maar toch de nodige privacy te creëren, ontwierp Heidi drie houten boxen met een slaapkamer, een badkamer en een slaaphoek voor dochter Emylou (5). "Ik wilde geen massieve binnenmuren om het uitzicht niet te belemmeren. Bovendien wou ik zoveel mogelijk zelf doen om binnen het budget te blijven. Een constructie van houtskeletbouw bleek de beste optie."

De omvang van het project drong pas echt door zodra het gigantische pakket met genummerde en op maat gezaagde multiplex platen afgeleverd werd. "Opeens moest ik architect en aannemer tegelijk zijn. Een uitdagende ervaring", vertelt Heidi. "Ik had nog nooit zoiets groots gebouwd. Gelukkig is mijn vader me komen helpen. We hebben af en toe weleens op elkaar gevloekt, maar uiteindelijk heeft deze samenwerking onze band alleen maar versterkt. Met wat ik nu weet, had ik sommige dingen wellicht anders aangepakt. Hier en daar zie je kleine foutjes, maar ik ben tevreden met het resultaat. Dat is voor mij het belangrijkste."

IKEA-HACK

Als creatieve doe-het-zelver verstaat Heidi de kunst om met beperkte middelen en gerecupereerde materialen een wow-gevoel te creëren. Zo is het minimalistische kookeiland dat recht uit een designcatalogus lijkt te komen in werkelijkheid een goedkope Ikea-hack. "Ik heb gewoon twee rijen met basic keukenkastjes onzichtbaar tegen elkaar gemonteerd en bekleed met een witte volkernplaat. Het werkblad was het duurste onderdeel van de hele keuken."

Een grijze gietvloer van gepolierd beton in combinatie met aardse tinten en organische materialen kan perfect volgens Heidi. Haar huiselijke interieur is een samenraapsel van Ikea-meubelen, tweedehands vondsten en opgeknapte afdankertjes, aangekleed met zelfgemaakte schilderijen, plantenhangers van macramé en een bonte verzameling stenen, schelpen en takken. Heidi: "Ik houd van souvenirs uit de natuur en zie de schoonheid in kleine dingen. Ook mijn dochter is enorm gevoelig voor schatten uit het bos. In haar alkoof hangen slingers met pluimpjes, takjes en blaadjes die ze van overal meebrengt. Of ze maakt kunstwerken van stokjes en keien."

Hoe heerlijk het ook is om in de loft te kunnen thuiskomen na een dag op kantoor, permanent moeten wonen en werken in één ruimte wordt al snel claustrofobisch. Heidi: "Tijdens de lockdown kwamen de muren soms op me af."

Mijn overburen werden mijn collega's en ik was al blij als ik eens op werfbezoek kon. Maar die spanning tussen werk en privé zorgde ook voor praktische problemen. Ik heb bijvoorbeeld maar één tafel in huis die ik voltijds als bureau gebruikte. Met als gevolg dat we al meer dan een jaar in de zetel eten, met onze borden op de salontafel."

MEER PRIVACY PLEASE

Nu Emylou binnenkort zes wordt en behoefte krijgt aan meer ruimte en privacy, botst de *open space*-indeling stilaan tegen haar limieten. Heidi: "Als alles goed gaat, verhuizen we over drie jaar naar De Wasserij, een duurzaam co-housingproject van Wooncoop in Berchem. Onze nieuwe woning wordt iets kleiner in oppervlakte, maar we krijgen er veel voor in de plaats. Er komen gemeenschappelijke tuinen, creatieve ateliers en speelruimte voor de kinderen. Voor Emylou zal het verrijkend zijn om tussen leeftijdgenootjes te kunnen opgroeien. Al verlangt ze op dit moment vooral naar een eigen slaapkamer met een echte deur."

(lacht)

BIO

Heidi Veeckmans, 41 jaar, woont samen met dochter Emylou in een zelfgebouwde loft in Antwerpen / werkt als architecte bij Stramien, een coöperatief bureau van architecten, landschapsarchitecten en stedenbouwkundigen die samenwerken aan projecten waarbij architectuur, publieke ruimte, mens en natuur centraal staan.

